

**Відокремлений структурний підрозділ
«Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету»**

ПОГОДЖЕНО

Голова профкому ВСП

«Гуманітарно-педагогічний фаховий
коледж Мукачівського державного

університету»

Ігор ЗАДОРЖНИЙ

2021 р

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор ВСП

«Гуманітарно-педагогічний фаховий
коледж Мукачівського державного
університету»

Іван КУШНІР

«18» 05 2021 р

Введено в дію наказом

№ 36/1 від «19» 05 2021р.

ПОЛОЖЕННЯ

**про порядок підвищення кваліфікації педагогічних
і науково-педагогічних працівників
Відокремленого структурного підрозділу
«Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету»
(зі змінами)**

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні педагогічної ради ВСП
«Гуманітарно-педагогічний фаховий
коледж Мукачівського державного
університету»

Протокол № 4 від 18.05 2021 р.

Голова педагогічної ради

Іван КУШНІР

Мукачево – 2021

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

Відокремленого структурного підрозділу
«Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету»

I. Загальна частина

1.1 Це Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800, із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 1133 від 27.12.2019), «Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579, «Методичних рекомендацій для професійного розвитку науково-педагогічних працівників» затверджених наказом Міністерства освіти і науки України № 1504 від 04 грудня 2020 року, інших законодавчих та нормативних документів. Це Положення визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Відокремленого структурного підрозділу «Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж Мукачівського державного університету» (далі – Коледж).

1.2. Для Коледжу – закладу фахової передвищої освіти підвищення кваліфікації є обов'язковою складовою системи забезпечення якості освіти.

1.3 Професійний розвиток педагогічних, науково-педагогічних працівників Коледжу, як закладу фахової передвищої освіти передбачає безперервний процес набуття нових та вдосконалення раніше набутих професійних та загальних компетентностей, необхідних для професійної діяльності, передбачає постійну самоосвіту та інші види і форми професійного зростання і може здійснюватися, шляхом формальної та неформальної освіти, стажування, здійснення професійної діяльності тощо.

1.4. Професійним розвитком може вважатися здобуття наступного ступеня вищої освіти (освітнього, освітньо-професійного, освітньо-наукового, освітньо-творчого, наукового), у тому числі за іншою спеціальністю, спеціалізація, підвищення кваліфікації, стажування та/або самоосвіта, виконання нових або більшої складності професійних обов'язків тощо, що дає змогу науково-педагогічному працівнику підтримувати належний або покращувати рівень професійної кваліфікації і триває впродовж усього періоду його професійної діяльності.

1.5. Професійний розвиток науково-педагогічних працівників має враховувати відповідний професійний стандарт (за наявності) і конкретні посадові обов'язки та/або перспективи їх розширення. Крім зазначеного, беруться до уваги особисті професійні інтереси науково-педагогічних

працівників, набутий досвід, рівень виконання професійних (посадових) обов'язків.

1.6. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є вдосконалення професійної підготовки особи шляхом поглиблення і розширення її професійних знань, умінь і навичок, набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності, їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.7. Основними завданнями підвищення кваліфікації працівників є:

– удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);

– набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;

– формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

1.8. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників можуть здійснюватися як в Україні, так і за кордоном.

1.9. Заклад освіти сприяє професійному розвитку своїх педагогічних, науково-педагогічних працівників.

1.10. Участь у програмах професійного розвитку на території держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом, не допускається.

1.11. Планування професійного розвитку педагогічних, науково-педагогічних працівників та узгодження графіку відповідних заходів здійснюється на рівні базового структурного підрозділу (предметної (циклової) комісії / кафедри) та затверджується педагогічною радою Коледжу.

II. Види, форми та організація підвищення кваліфікації працівників

2.1. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

2.1.1. Формами підвищення кваліфікації є:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);

- дуальна;

- на робочому місці;

- на виробництві тощо.

2.1.2. Рекомендовані напрями підвищення кваліфікації:

- розвиток професійних компетентностей (фахових методик, технологій тощо);

- психолого-фізіологічні особливості здобувачів освіти певного віку, основи андрагогіки;

- створення безпечного та інклюзивного освітнього середовища, особливості (специфіка) інклюзивного навчання, забезпечення додаткової підтримки в освітньому процесі дітей з особливими освітніми потребами;
- використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі, включаючи електронне навчання, інформаційну та кібернетичну безпеку;
- мовленнєва, цифрова, комунікаційна, інклюзивна, емоційно-етична компетентність;
- формування професійних компетентностей галузевого спрямування, опанування новітніми виробничими технологіями, ознайомлення із сучасним устаткуванням, обладнанням, технікою, станом і тенденціями розвитку галузі економіки, підприємства, організації та установи, вимогами до рівня кваліфікації працівників за відповідними професіями (для працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти);
- розвиток управлінської компетентності (для керівників закладів освіти, науково-методичних установ та їх заступників) тощо.

Зазначений перелік напрямів підвищення кваліфікації не є вичерпним і може бути скорегований або доповнений відповідно до особливостей закладу освіти, структурного підрозділу, посад та потреб науково-педагогічних працівників.

2.1.3. У разі викладання декількох навчальних дисциплін педагогічним, науково-педагогічним працівникам рекомендується самостійно обирають послідовність підвищення кваліфікації за певними напрямами у міжзаступницький період в межах загального обсягу (тривалості) підвищення кваліфікації, визначеного законодавством.

Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.2. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- здійснення діяльності за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, конференціях, майстер-класах тощо;
- стажування.

2.2.1. Окремі види діяльності педагогічних, науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників визначаються педагогічною радою Коледжу.

2.3. Траєкторію професійного розвитку та змістовну його частину (форми, види, напрями та суб'єктів підвищення кваліфікації) педагогічний, науково-педагогічний працівник визначає самостійно.

У разі потреби, науково-педагогічний працівник може отримувати консультативну допомогу колег, керівника базового структурного підрозділу закладу освіти (кафедри), в якому він працює, або іншої посадової особи,

відповідальної за професійний розвиток науково-педагогічних працівників на відповідному рівні.

2.4. Підвищення кваліфікації працівників здійснюється згідно з планами та програмами підвищення кваліфікації на певний рік розробленими та розглянутими на засіданнях предметних (циклових) комісій / кафедр та ухваленими педагогічною радою та затвердженими директором Коледжу.

2.5. Підвищення кваліфікації педагогічних науково-педагогічних працівників також може бути організовано за місцем знаходження базового навчального закладу (Мукачівським державним університетом, відокремленим структурним підрозділом якого є Коледж), за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

Якщо підвищення кваліфікації здійснюється в організаціях та на підприємствах, навчальні плани та програми визначаються договором між Коледжем і закладом-виконавцем.

2.5. Працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації на відповідний рік згідно з цим Положенням.

III. Строки, періодичність та обсяги підвищення кваліфікації

3.1. Педагогічні, науково-педагогічним працівникам Коледжу, як закладу фахової передвищої освіти, підвищують свою кваліфікацію щорічно, а рекомендована загальна кількість академічних годин для підвищення кваліфікації упродовж п'яти років має бути не менше ніж 120 годин, з яких певна кількість годин обов'язково має бути спрямована на вдосконалення знань, вмінь і практичних навичок у роботі із студентами з особливими освітніми потребами та дорослими студентами.

3.2. Обсяг щорічного підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників Коледжу, як закладу фахової передвищої освіти, встановлюється засновником (або уповноваженим ним органом).

3.3. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників встановлюється в кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

3.4. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Коледжу, що забезпечують навчальний процес на спеціальностях (спеціалізаціях) ступеня вищої освіти, протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (загальна кількість годин 180).

3.5. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації закладу освіти та визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1 кредиту ЄКТС на рік.

3.6. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

3.7. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.8. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік (для педагогічних, науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне звання).

3.9. Один тиждень наукового стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників Коледжу зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

3.10. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового /освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань в обсязі відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти. здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

3.11. Строк навчання працівників за межами України встановлюється відповідно до вимог законодавства та на підставі договорів, укладених з іноземними вищими навчальними закладами, науковими, освітньо-науковими та іншими установами.

3.12. Накопичувальна система передбачає можливість враховувати обсяги підвищення кваліфікації чи інших видів професійного удосконалення, які визнаються як підвищення кваліфікації і, які здійснювалися педагогічним, науково-педагогічним працівником будь коли впродовж міжтестастійного періоду.

3.13. Науково-педагогічних працівникам закладу освіти вперше призначеним на посади: керівника, заступника керівника закладу освіти, керівника, заступника керівника факультету чи іншого структурного підрозділу, керівника кафедри, завідувача відділення, рекомендується здійснювати підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються педагогічною радою Коледжу.

3.14. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

IV. Зміст підвищення кваліфікації працівників

4.1. Суб'єкт підвищення кваліфікації це, як правило, заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична або фізична особа, у тому числі фізична особа – підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Педагогічні, науково-педагогічні працівники вільні у виборі суб'єктів підвищення кваліфікації.

4.2. Суб'єкту підвищення кваліфікації може організовувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

Підвищення кваліфікації рекомендується здійснюватися у різних суб'єктів, що надають такі освітні послуги.

4.3. Під час вибору науково-педагогічним працівником чи педагогічною радою Коледжу суб'єкта підвищення кваліфікації слід звертати увагу на відкритість і достовірність інформації про діяльність суб'єкта підвищення кваліфікації та відповідні програми, якість надання відповідних послуг.

4.4. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

4.4.1. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації, оприлюднюється на веб-сайті, та повинна містити інформацію про:

- розробника (розробників);
- найменування програми;
- мету;
- напрям;
- зміст;
- обсяг (тривалості), що встановлюється в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи та/або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи;
- форму (форми) підвищення кваліфікації;
- перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться /набуватимуться (загальні, фахові тощо).

4.4.2. Також програма може містити інформацію стосовно:

- розподілу годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольні заходи тощо);
- особи (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строку виконання програми;
- місця виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо);
- очікуваних результатів навчання;

- вартості (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;
- графіку освітнього процесу;
- мінімальної та максимальної кількості осіб в групі;
- академічних, професійних можливостей за результатами опанування програми;
- можливості надання подальшої підтримки чи супроводу;
- додаткових послуг (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);
- документу, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

4.5. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

4.6. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою (планом), що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

4.7. Індивідуальна програма (план) стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування працівником.

4.8. Між закладом освіти, працівник (працівники) якого проходить стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна програма (план) є невід'ємним додатком до договору.

4.9. За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (дodatка до угоди).

4.10. Стажування працівників може здійснюватися в закладах освіти, освітніх та/або наукових установах, організаціях та на підприємствах.

4.11. Стажування працівників може здійснюватися в Мукачівському державному університеті, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Науково-педагогічні працівники закладу вищої та післядипломної освіти можуть підвищувати свою кваліфікацію у закладі освіти, в якому вони працюють (за виключенням структурного підрозділу, в якому працює науково-педагогічний працівник, тобто безпосереднього місця роботи).

4.12. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом

працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі – супервізор).

4.13. Оплата праці супервізора у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

4.14. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації визначений відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

V. Організація підвищення кваліфікації

5.1. План підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників доцільно формувати на відповідний навчальний рік на основі пропозицій, наданих педагогічними, науково-педагогічними працівниками. Зазначені пропозиції можуть розглядатися, узгоджуватися і схвалюватися відповідним базовим структурним підрозділом (предметною (цикловою) комісією / кафедрою) та затверджуватися рішенням педагогічної ради Коледжу.

5.2. План підвищення кваліфікації керівників структурних підрозділів закладу вищої освіти, їх заступників, керівника закладу вищої освіти та його заступників рекомендується здійснювати згідно з планом, затвердженого вченою радою закладу вищої освіти.

5.3. Для планування підвищення кваліфікації педагогічному, науково-педагогічному працівнику доцільно надати інформацію про: орієнтовні строки підвищення кваліфікації, програму та її обсяг, суб'єкта підвищення кваліфікації іншу інформацію, визначену закладом освіти (Коледжем).

За згодою педагогічного або науково-педагогічного працівника його пропозиція може бути уточнена або змінена.

5.4. План підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік може включати: список науково-педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році, теми (напрями, найменування), форми, види, обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (в кредитах ЄКТС), перелік суб'єктів підвищення кваліфікації, строки (графік), вартість підвищення кваліфікації (у разі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

План підвищення кваліфікації може містити додаткову інформацію, визначену закладом вищої освіти та затвердженою педагогічною радою.

План підвищення кваліфікації може бути змінено протягом року в порядку, визначеному педагогічною радою.

5.5. За погодженням педагогічного або науково-педагогічного працівника, директора Коледжу і суб'єкта підвищення кваліфікації строки (графік) підвищення кваліфікації такого працівника протягом відповідного року можуть бути уточнені без внесення змін до плану підвищення кваліфікації.

5.6. На підставі плану підвищення кваліфікації директор Коледжу забезпечує укладення між Коледжем та суб'єктом (суб'єктами) підвищення кваліфікації договору про надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації на відповідний рік. Не пізніше 25 грудня працівник повинен поінформувати уповноважену директором Коледжу особу (помічника директора з кадрової роботи та побуту) про стан проходження ним підвищення кваліфікації у поточному році (Додаток 3) з додаванням копій отриманих документів про підвищення кваліфікації. Відповідна інформація зберігається в особовій справі працівника відповідно до законодавства.

VI. Визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників та документ про підвищення кваліфікації

6.1. Результати підвищення кваліфікації рекомендується враховувати під час:

- проведення атестації педагогічних працівників закладів фахової передвищої, вищої післядипломної освіти,
- обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками.

6.2. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням педагогічної ради Коледжу. Порядок визнання результатів підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників коледжу встановлюється педагогічною радою Коледжу.

6.3. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

6.4. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до Порядку. Окремі види діяльності не є власне підвищенням кваліфікації, проте за своїми результатами можуть бути визнані (зараховані) як підвищення кваліфікації саме у зв'язку з тим, що особа під час відповідної діяльності здобула нові та/або вдосконалила раніше здобуті компетентності у межах професійної діяльності або галузі знань.

Процедура зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників визначається педагогічною радою Коледжу та цим Положенням.

Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників, що можуть бути визнані як підвищення кваліфікації, визначаються цим Положенням у наступних обсягах:

- участь у педагогічних вебінарах, семінарах, майстер-класах, тренінгах, що підтверджена відповідним документом (зараховується кількість годин, зазначена у документі про участь або 2 години, якщо кількість годин не зазначена);

- підвищення кваліфікації, що педагогічний працівник пройшов за кордоном (24 години або в обсязі визначеному документом, що підтверджує таке підвищення кваліфікації);

6.5. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається педагогічною радою Коледжу як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

6.6. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання (крім звання «старший викладач»), можуть бути визнані педагогічною радою як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

У випадку відсутності у суб'єкта підвищення кваліфікації ліцензії на підвищення кваліфікації або акредитованої освітньої програми та невідповідності його програми підвищення кваліфікації та виданого документа про підвищення кваліфікації вимогам Порядку, педагогічна рада може прийняти рішення про визнання таких результатів підвищення кваліфікації як результатів здобутих шляхом самоосвіти. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) у міжтестастійний період не може перевищувати 30 годин або одного кредиту ЄКТС. Підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) відповідно до визнаних результатів навчання визначається у відповідних обсягах:

- самоосвіта педагога, результатом якої стала публікація у виданні, включеному наказом МОН до переліку наукових видань України (24 години);

- самоосвіта педагога, результатом якої стала публікація у фаховому виданні (10 годин);

- самоосвіта педагога, результатом якої стала участь у науковій конференції з публікацією у збірнику матеріалів (10 години незалежно від рівня конференції);

- самоосвіта педагога, результатом якої стала публікація у місцевій пресі (2 години);

- проведення семінару, тренінгу, майстер-класу та ін., що підтверджується наказом по коледжу (рівень коледжу - 4 години; міський або обласний рівень - 6 годин; регіональний або Всеукраїнський - 10 годин);

- організація і проведення методичного заходу для викладачів закладів фахової передвищої освіти, виступ із доповіддю на такому заході (рівень коледжу - 4 години; обласний рівень - 6 години; Всеукраїнський рівень - 10 годин);

- організація і проведення олімпіади (конкурсу) з предмету або спеціальності, що підтверджується наказом по коледжу (рівень коледжу - 4 години; міський чи обласний рівень - 6 години; Всеукраїнський рівень - 10 годин).

- самоосвіта педагога шляхом участі у семінарах, тренінгах, майстер-класах, конференціях для викладачів, під час яких педагог здобув нові та/або вдосконалив раніше здобуті компетентності у галузі освіти / педагогіки (зараховується кількість годин, зазначена у документі про участь або 2 години, якщо кількість годин не зазначена);

- персональне розроблення електронного освітнього ресурсу (24 години);

- самоосвіта педагога, результатом якої стало створення навчального посібника, підручника, монографії (24 години).

6.7. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової, освітньо-творчої) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти. Здобуття вищої освіти та наукового ступеня, що визнається як підвищення кваліфікації, не може замінити обов'язок кожного педагогічного працівника щорічно підвищувати власну кваліфікацію і педагогічну майстерність. Тому таке «визнання» може відбутися лише одноразово (подання до закладу освіти відповідного диплому про вищу освіту/про присвоєння наукового ступеня у між атестаційний період).

6.8. Педагогічному, науково-педагогічному працівнику рекомендується протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подати до педагогічної ради закладу освіти клопотання, розглянуте та погоджене на засіданні предметної (циклової) комісії / кафедри, про визнання результатів

підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу оприлюднені на веб-сайті закладу освіти та/або в електронному портфоліо науково-педагогічного працівника (у разі наявності).

6.9. Клопотання розглядається на засіданні педагогічної ради закладу освіти після розгляду та погодження на засіданні предметної (циклової) комісії / кафедри, відповідних структурних підрозділів протягом місяця з дня його подання.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації на засіданні предметної (циклової) комісії / кафедри, відповідних структурних підрозділів, педагогічній раді рекомендується заслуховувати науково-педагогічних працівників щодо:

- якості виконання програми підвищення кваліфікації,
- результатів підвищення кваліфікації,
- дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору.

6.10. За результатами розгляду на засіданні предметної (циклової) комісії / кафедри, відповідних структурних підрозділів, поданих клопотань, педагогічній раді рекомендується прийняти рішення про визнання чи невизнання результатів підвищення кваліфікації.

6.11. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації педагогічній раді закладу освіти рекомендується надати відповідні рекомендації науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації закладу освіти до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

6.12. За результатами підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, педагогічному, науково-педагогічному працівнику може бути присвоєно повну та/або часткову професійну та/або освітню кваліфікацію у встановленому законодавством порядку.

VII. Проходження стажування

7.1. Стажування є основним складником професійного розвитку науково-педагогічних працівників.

Відповідно до частини шостої статті 18 Закону України «Про освіту» стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

7.2. Стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на

підприємствах, а також в закладі освіти за місцем роботи науково-педагогічного працівника (за виключенням структурного підрозділу, в якому працює педагогічний, науково-педагогічний працівник, тобто безпосереднього місця роботи). Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

7.3. Стажування педагогічних, науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації рекомендується здійснювати під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

7.4. Між закладом освіти, педагогічний, науково-педагогічний працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації рекомендовано укласти відповідний договір, що передбачає стажування одного чи декількох науково-педагогічних працівників.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

7.5. Стажування рекомендується здійснювати за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію щодо:

- обсягу (тривалості) програми;
- очікувані результати навчання.

Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування науково-педагогічним працівником.

VIII. Документ про підвищення кваліфікації

8.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним, науково-педагогічним працівникам необхідно надати документ про підвищення кваліфікації.

У документі про підвищення кваліфікації рекомендується зазначати зокрема:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб - підприємців);
- тема (напрям, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

- опис досягнутих результатів навчання;
- дату видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

ІХ. Фінансування підвищення кваліфікації

9.1 Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження закладу освіти та/або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі закладу освіти на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником закладу освіти та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

9.2. Фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації можна здійснювати за рахунок коштів, передбачених у кошторисах закладу освіти:

- науково-педагогічних працівників, які працюють у таких закладах за основним місцем роботи;
- науково-педагогічних працівників, які забезпечують надання загальної середньої освіти, працюючи за сумісництвом у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої освіти.

9.3. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації рекомендується здійснювати:

- педагогічним, науково-педагогічними працівниками закладів освіти, які працюють у таких закладах за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти;
- іншими особами, які працюють у закладах освіти на посадах науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

9.4. Факт підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам рекомендується підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником закладу освіти або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Акт не має складатися, якщо договір не укладався, а послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічний працівник оплачував самостійно чи отримував безоплатно.

Акт є первинним бухгалтерським документом, може бути складений у паперовій або в електронній формі, та має містити всі обов'язкові реквізити, визначені частиною другою статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»:

Акт підтверджує факт надання послуг з підвищення кваліфікації, а не рівень їх якості чи рівень здобутих науково-педагогічним працівником результатів навчання.

9.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

Розглянуто та затверджено на засіданні педагогічної ради Відокремленого структурного підрозділу «Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж Мукачівського державного університету» (протокол № 4 від «18» листопада 2021 р.)

Заступник директора
з навчальної роботи ВСП ГПФК МДУ

Василь ТЯГУР

Секретар
Педагогічної ради ВСП ГПФК МДУ

Мирослава ШИПОВИЧ